

XIV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Sk 9:9-10)

Lugemine prohvet Sakarja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, rõkka rõõmust, Jeruusalemma tütar! Vaata, sinu kuningas tuleb sinu juurde. Tema on õiglane, tema on abimees, tema on alandlik ja sõidab eesli seljas, emaesli sälu seljas. Ma hävitan Efraimist sõjavankrid ja Jeruusalemmast hobused, sõjaammudki saavad katki murtud. Tema kuulutab rahvastele rahu ning valitseb merest mereni, Eufrati jõest kuni maailma otsani. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 145:1-2. 8-9. 10-11.13-14 R:1)

R: Ma ülistan sind, mu Jumal ja mu Kuningas.

Ma ülistan sind, mu Jumal ja mu Kuningas,
kiidan sinu nime ikka ja igavesti.
Ma tänan sind igal päeval,
kiidan sinu nime ikka ja igavesti.

R:

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur oma helduse poolest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Issand, sind ülistavad kõik su teod
ja kiidavad kõik sinu pühad.
Nad räägivad su riigi ülevusest
ja kuulutavad sinu vägevusest.

R:

Issand on uskumistväärt kõigis oma sõnades,
helde kõigis oma tegudes.
Issand hoiab kõiki, kes on langemas
ja tõstab sirgu kõik, kes on küüru vajunud.

R:

(Teine lugemine Ro 8:8-11 9.11-13)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, teie pole lihas, vaid vaimus, kui kord Jumala Vaim teie sees elab. Kui nüüd mõnel teie seast ei ole Kristuse Vaimu, siis tema ei ole Kristuse oma. Sest kui tema, kes ta äratas Jeesuse surnuist üles, elab teie sees, siis teeb tema Vaim ka teie sureliku ihu elavaks. Niisiis, vennad, ei ole meie kohus liha tahtmisi mööda elada, muidu peaksime oma elu liha järgi seadma. Sest kui te elate liha järgi, siis te surete. Aga kui te Vaimu läbi suretate oma ihu teod, siis jääte elama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 11:25)

Halleluuja. Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand,
et sa oled oma riigi saladuse avaldanud lapsemeelsetele. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 11:25-30)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles: “Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa oled selle varjanud tarkade ja haritute eest ning ilmutanud selle lapsemeelsetele. Jah, Isa, nii on see olnud sinule meele järgi. Kõik on minu Isa andnud minu kätte, ja keegi ei tunne Poega kui ainult Isa, ja keegi ei tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg tahab seda ilmutada.

Tulge minu juurde kõik, kes te olete vaevatud ja koormatud, ning mina annan teile hingamise.

Võtke minu ike enda kanda ja pange mind tähele, sest mina olen tasane ja leplik meelega. Minus leiab teie hing rahu, sest minu ike on hea ja minu koorem kerge.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, keegi ei tunne Poega kui ainult Isa, ja keegi ei tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg tahab seda ilmutada... Nojah, aga mida me saame teada, kui avame raamatu ja loeme sealt: küll on hea, et sina tead, et tema teab! See tähendab, et lisaks nendele kahele, kes teavad on osaliseks veel keegi kolmas, kes ise ei tea, aga usub ja oskab kirja panna, et eelmainitud

kaks midagi teavad. Raamatu lugejal, kes on nüüd järjekorras juba neljas, tekib aga seejuures küsimus, et mis kasu peaks minul olema sellest, kui keegi, kes ise ei tea, räägib justkui kellestki teisest ja kolmandast, keda tema usub teadvat?

Läks natuke keeruliseks, kas pole?

Aga mis teha, lõpuks on ikka parem kui üldse keegi midagi teab ja keegi millessegi usub, kui et mitte keegi ei tea mitte midagi ega usu mitte millessegi. Aitäh sellegi eest...

Me palvetame Kyrie...

Jutus

Armsad õed ja vennad, suur suvi on käes ja puhkusepäevadki, kellel veel ees ja kellel juba seljataga. Puhkus on väga tore ja kindlasti vajalik, kuid pole saladus, et puhkuse ajal hakkab kehtima juba kõrbeisade poolt äratuntud tõdemus: kui töötavat munka kiusab üks deemon, siis jõudeolevat munka tulevad nad kiusama kambakesi. Kasvõi kui me televiisorit vaadates satume filmi peale, mille tegevus toimub supelrannas... no tõesti, kui midagi niisugust märgata, siis on parem kanalit vahetada! Sest mida mõistuspärast saaks toimuda ühes filmis, mille taustaks on jõudeolevad paljad inimesed, kes peesitavad päikese käes? Nii juhtub ka päris elus sageli, et inimene tuleb puhkuselt mitte puhanuna, vaid päikesepõletusega, ülesöömisesest tingitud tervisehäiretega ja musta südametunnistusega veel pealekauba.

Puhkus ei pea tähendama jõudeolekut. Jah, muidugi, selle ajal tasub kõigepealt igal hommikul uni korralikult täis magada, tegeleda tervisespordiga ja eneseharimisega teemadel milleks töö kõrvalt ei jää aega. Kuid paljud on kogenud, et inimene väsib ka puhkamisest. Eriti üksinda elava inimese puhul, kellesuguseid on tänapäeval üha rohkem, võib puhkus osutuda veelgi üksildasemaks perioodiks, kus tegevusetus paneb enesesse vaatama, tekitab masendust ning muudab puhkuse piinaks. Eneserefleksioon toob sageli esile need kord tehtud vead, mida ei ole võimalik enam kuidagi parandada, paneb küsima küsimusi, millele ei ole vastust, jätab kahevahele ka tulevikuperspektiivide osas: mida teha, mida jätta tegemata...

Armsad õed ja vennad, me tahaksime kindlasti, et elus oleks rohkem selgust, et meil poleks vaja iseenda eest põgeneda, et me ei peaks kahtlema, kas Jumal annab meile meie patud andeks või mitte; me tahaksime kuuluda nende hulka, kellele Poeg avaldab kogu tõe, mille ta on saanud oma Isalt. Kuid siiski, nii mõndagi saame õppida ka ilma Jumala personaalse ilmutuseta.

Jeesus teadis, teadis kaua aega ette, et teda ootab ristisurm, teadis ka seda, et oma õpetusega toob ta kannatusi nii oma jüngritele kui kõigile neile, kes võtavad oma risti ja lähevad tema järel. Kuid ta ei

olnud masendunud, sest ta teadis, et kõikide kaotuste järel saabub võit, mis on võrratult hinnalisem, mis on väärt kõiki neid kannatusi. Nii et kui meid haarab halvav masendus, siis peame uskuma, et see tundmus ei vasta tegelikkusele, isegi kui see lähtub kõige õilsamast kohusetundest ja enesesalgamisest. Meie ei pea kandma Kristuse risti, vaid igäüks enda oma, meie ei saa vastutada maailma eest ja ka suure osa eest oma valeotsustest, mille tagajärgi poleks me osanud kuidagi ette näha. Meil tuleb uskuda, et Jumal annab meile hingamisruumi, mis siis, et me ei saa kõigest aru – me ei tohi ainult võtta oma elu liiga kergelt... või liiga raskelt. Aamen.